P. HOFMANNI PEERLKAMP

CARMEN

RECITATUM IN AEDE S. PETRI

A. D. VIII FEBRUARII

ANNO A CONDITA LEIDENSI ACADEMIA
QUINQUAGESIMO ET DUCENTESIMO.

Viro clarissimo elegantissimo
J H Voorst
L M D
P Hofman Peerlkamp.

LUGDUNI BATAVORUM,
APUD S. ET J. LUCHTMANS,
ACADEMIAE TYPOGRAPHOS,
MDCCCXXV.

Esse hominem tanti est? an vita, simillima somno,
Corda per assiduos territat aegra metus?
Nascimur, et teneris inhiat Mors aspera cunis,
Et circum rabidas fert sine lege manus.
Ille operi insudans prolem sustentat egenam,
Dum panem tepidis saepe rigat lacrymis.
Hic petit, adverso sed non sine vulnere, laurum.
Laurus at humano foeda cruore rubet.
Aonides colis? ante diem properata senectus
Te manet, et nullo fonte levanda sitis.
Rem populi cura! stipata satellite multo
Invidia, indignas excubat ante fores.
Emensae tandem post tot mala taedia vitae,
Omnibus, heu nunquam lux reditura, cadit.

Quis nostrûm adspiciet, si sol, labentibus annis,
 Hunc iterum Eöo portet ab axe, diem!
Quem juvet, humanae objicias ea crimina vitae,
 Quodque vocas, tolera non patienter, onus.
Non te, non talem Hollandi genuere parentes.
 Absit ab ingenuis moribus iste furor!
Esse hominem tanti est, tanti, de stirpe Batava.
 Aeterna haud uno nomine turba sumus.
Cognati has animas tangunt commercia coeli.
 Imperio fatum supposuere suo.
Pulveris exigui ducit Libitina triumphum.
 Posteritas ipsos cernit adesse patres.
Heic vivunt. Heic se dant clara in luce videndos.
 Et sacra umbrarum vox mihi in aure sonat.
Hoc, quodcunque vides, quoquo vestigia vertis,
 Quidquid agis, magnos cuncta loquuntur avos.
Laudabunt alii vestitos frugibus agros,
 Pinguia et innumero fervere prata bove;
Dum maria injectas frustra indignantur habenas,
 Et fluvii, cursu quo jubeantur, eunt.

Du-

Ducent Hollandas, Phoebo mirante, carinas,
    Qua nulla humanum semita vidit iter.
Mirabuntur opes et pondera divitis auri,
    Structaque in instabili tecta superba solo.
Et Paupertati sacrata palatia: Cultum
    Immensas vitae simplicis inter opes.
Litora magnifico ornabunt Neoporta tropaeo.
    Et Thamesin fractis cornibus isse canent.
At me si placido spectarent lumine Musae,
    Leida opus Ausonii carminis una fores!
Dicite magnanimi heroës, quis pectora circum
    Aere atque invicto robore vestra dedit?
Unde ea, quae solidas tenuit constantia mentes,
    Unde, peregrino fabula visa, fides?
Est aliquid parvis defendere moenibus hostes,
    Quos Europa graves territa sensit heros.
Est aliquid cives duro concurrere ferro,
    Armaque non sueta Martia ferre manu.
Sed prolem et teneras matres animam exhalantes
    Perque vias urbis cernere perque domos;

Sed Stygiam exhaustis pestem sentire medullis,
Atque oculos aegre tollere posse cavos;
Et tamen intrepidum caput objectare periclo,
Vix erat humanae conditionis opus.
Non hoc suadebat laudis malesana cupido.
Ut natis nati facta referret avus.
Aut signa in templis ostendere posset Ibera,
Et tenuem augeret barbara praeda domum.
Vivere, juratae vitamque impendere legi,
Gloria magnanimis sat fuit ampla viris.
Sic rubeant dextrae hostili et frons pallida tabo.
Et fronti et dextris convenit iste color.
Hoc Deus aetherea spectans certamen ab arce,
Virtutem pretium jussit habere suum.
Atque ait: » Obsessis, Euro stimulante profundum,
Auxiliatrices ferte levamen aquae.
Erigit indomito fluctus in vortice Rhenus;
Neptuno incedens lata per arva comes.
Numinis et plenus, cunctas supereminet undas,
Civili agnoscens digna tropaea suo.

Sal-

Salve Leida, tuae felix virtutis. Et a te
Sume animos. Salve. Libera terra tua est.
Libera terra tua est. Et grato sacra nepoti.
Sparsa patrum lacrymis, sanguine sparsa patrum.
Cinge merens viridi tua tempora cinge corona.
Te decet e tali lecta corona solo.
Quam placide spirantis alat Jovis aura. Nec atri
Decutiant imbres decutiantque nives.
Jam tibi mercedem, factis ingentibus aequam;
Offert Nassavia patria laeta manu.
Musarum domus es. Leidaeque a fonte profecta
Pïëris Hollandos lympha rigabit agros.
Quid Gulielme facis? Sic vis tibi nota Philippi?
Nempe inter lauros serpit oliva tuas!
Horrida funesti flagrant incendia belli.
Non unus diras intonat Alba minas.
Intonet. Et belli flagrent incendia. Rupes
Non a spumiferis dura movetur aquis.
Ut, quum terrifico luctantes turbine venti
Nubila per coelum fulminis instar agunt;

Sac-

Saepe nitens faciem Diana ostendit amicam,
Dum niveae currus astra sequuntur herae.
Sic placido risit victrix constantia vultu.
Risit. Et, o Superi, quis fuit ille dies!
Quo primum pietas ausa est deducere simplex
Lugdunum sacras ex Helicone Deas.
Phoebus arenosos, vix altior aequore, colles
Nordvici pulcro lumine contigerat.
Et jam festivo cantu hoc laqueare sonabat.
Tangebantque bonum vota sine arte Deum.
Arrecto heic vultu stabat manibusque supinis
Dousa, iterans tacitis publica verba labris.
Et sibi clam rigido lacrymam detersit ab ore,
Permoto mira pectore laetitia.
Heic, oculis augusta et majestate verendus
Ille, modo afflictae firma columna rei,
Qui sua, quum rabidae peterent pacemve cibumve,
Obtulerat siccis membra voranda gulis.
Heic alii heroës. Illic pia turba virorum,
Quos vellet cives libera Roma suos.

Gau-

Gaudia si ad superas surgant mortalia sedes,
Quae de sincero pectore rivus agit;
Jucundo aligerae vultu risere choreae,
Astraque coelestes personuere modi.
Parva fuit, si rem repetas ab origine prima:
Spes tamen in parva non mediocris erat.
Vidisti tenuem in montis radice scatebram,
Ut serpit tacito per loca sola pede;
Mox autem occultis vires capit incrementis,
Flumine perque urbes volvitur et populos?
Sic patrum sibi sufficiens, atque indolis altae
Conscia mens, coeptis omina laeta tulit,
Hinc fore, qui peterent integra e fronde coronas.
Qua nunquam humanum splenduit ante caput.
Evenere. Novos habuit Medicina triumphos.
Vim minui doluit Mors truculenta suam.
Barbariae domitrix ausa est ostendere sanctas
Europae leges et sua jura Themis.
Thesauros pandit dives Natura reclusos.
Astriferae mundi nec latuere viae.

Quid referam lectas Libani de vertice palmas?
Ductaque per sacros orgia casta choros?
Hic Roma et doctae laetum potuistis Athenae
E cinere et bustis exseruisse caput.
Et nunc, post varios rerum casusque vicesque,
Felici rediit alite festa dies.
Statque domus, monumentum ingens pietatis avitae.
Augustumque infert nubibus alta caput.
Hic foeda horrisono stridens aquilone procella,
Perdidit hic vires fulminis ira suas.
Hinc miseros olim lacerans discordia cives,
Implexas atro dum quatit angue comas,
Pallida crudeles oculos detorsit. Olivae
In summo agnoscens germina prima tholo.
Quid Franci asperius tulimus feritate tyranni?
Napoleo hic melior Napoleone fuit.
Et qui demissis domino cervicibus ibant
Servi, sacrilegas abstinuere manus.
At si fatali monstro furor iste veniret,
Qui patriam Oceano reddere posset, erat.

Mer-

Mergite, quam quondam stupefacto lumine Phoebus
    Tellurem e domitis surgere vidit aquis.
Dedecus hoc seros transmittet fama per annos.
    Et nulla immensi diluet unda maris.
Navita praeteriens » Fuit hoc Hollandia, dicet.
    Demersa hic Corsi crimine Leida stetit.
Incolumes sumus, et versis, Deus optime fatis,
    Servasti patrios in meliora Lares.
Atque aquilae nostram Francae videre juventam
    Bellica non timido pectore castra sequi.
I nunc, elato te vende Superbia fastu,
    Atque inhia obliquis Livor iners oculis!
Leidensis spectat Capitoli immobile saxum
    Europe placidis aemula luminibus.
Hanc habitat sedem priscis adamata Batavis
    Simplicitas, propriis sueta nitere bonis.
Circumstant majorum Umbrae, et Reverentia magni
    Nominis, et vigilat sanctus in arce Pudor.
Perpetuosque afflat generosis mentibus ignes,
    Quîs tantum, a proavis degenerasse, mori est.

Mor-

Mortem aliam ignorant. Ut hyems per amoena vireta
Nil praeter frondes quae spolientur, habet.
Ipsa suis secura vigens radicibus arbor,
Vere novo in gemmas pullulat usque novas:
Naturae aeternam sic Te, Brugmanse, juventam,
Et nunquam exhaustas parturientis opes;
Dum populo ostendis miranti, spiritus egit
Per loca mortali non penetrata pede.
Quamvis angusto subduxeris aurea mundo
Pectora, et ignavam spreveris altus humum;
Quum Zephyri notis in floribus aura susurrat,
In Zephyris animam credimus esse tuam.
Catvicum qua Rhenus aquas effundit in aequor,
Borgeri cineres mollis arena tegit.
Parte sui inter nos vivit meliore superstes,
Ante diem meritis ingenioque senex.
Et caput ornatum lauro septemplice cernunt
Qui pulcro aeternae laudis amore calent.
Hoc, Kempere, recens tua continet ossa sepulcrum:
Te servat grato patria tota sinu.

Hol-

Hollanda integritas per pectus amabile spirans,
Et pia mens duris cognita temporibus,
Labitur has nebulae candenti infusa per auras.
Quaque venit, sacro nota calore venit.
O animae illustres, magnorum antiqua parentum
Nomina, in Hollando non moritura solo,
Cernite qua ducat nostros dulcedine sensus
Ingenuus priscae nobilitatis amor.
Quod pulcri facimus, manet aeternumque manebit.
Auctores sequitur gloria tuta suos.
Tuque adeo, Gulielme, rei spes optima nostrae,
Atque ingens populi, Te venerantis, honos!
Tú patriae laudis multos sis testis in annos,
Quod facis, Aonias et tueare Deas.
Hoc a Te tua Leida petit. Nam, ignosce fatenti,
Optime rex, generis Leida propinqua tui est.
Primus imaginibus fulget Gulielmus avitis,
Quem recta, ut caro nomine, mente refers.
Libera quum portis spirabat Leida reclusis,
Lux illi nunquam venit amabilior.

Hac

Hac sola innumeras pensabat luce tenebras,
Percurrens vitae tristia multa suae.
Ex oculis lacrymae cecidere tumentibus. Et se
Vix potuit grandi mens capere alta sinu.
Vidit in hoc uno multos simul ire triumphos,
Et Leidam patriae cum patre junxit amor.
Transiit ad generis seros amor iste nepotes.
Nec dici haeredem te, Gulielme, pudet.
Heic ubi Mauritii doctas formata per artes
Mens dubiam rexit per freta saeva ratem,
Tu quoque discebas viridanti in flore juventae,
Quo patriae posses utilis esse tuae.
Aspera fata diu et grassans sine lege tyrannis
Invidit patriae te patriamque tibi.
Divulsos iterum junxit Deus ipse. Reditque
Nassavia crescens nostra salute salus.
O ita tu, per quem nobis licet esse beatis,
Communi vigeas dives amore senex!
Libera Arausiacam tua per vestigia stirpem
Belgica praeclarum carpere spectet iter.

Tum

Tum quoque, tum felix hunc Leida redire videbit
    Auspicio semper candidiore diem.
Tum multi hoc linquent non sicco lumine templum.
    Unaque vox gratae posteritatis erit.
» Esse hominem tanti est, tanti, de stirpe Batava.
    » Aeterna haud uno nomine turba sumus.
» Ossa habeant veteres Delphi regalia. Nati
    » Moribus hic referunt et pietate patres."